

студентів і викладачів, оскільки він має всі потенції для забезпечення максимально можливих показників функціонування різних складових навчального процесу у виші при мінімальних затратах часу і зусиль його учасників.

Використана література:

1. *Артемова Л. В.* Педагогіка і методика вищої школи: Навчально-методичний посібник для викладачів, аспірантів, студентів магістратури. – Л. В. Артемова. – К. : Кондор, 2008. – 272 с.
2. Педагогіка вищої школи / В. П. Андрущенко, І. Д. Бех, І. С. Волошук [та ін.]; за ред. В. Г. Кременя, В. П. Андрущенко, В. І. Лугового. – К. : Педагогічна думка, 2009. – 256 с.
3. *Підкурганна Г. О.* Художньо-педагогічна підготовка фахівців дошкільного виховання в педагогічному університеті. (Системний підхід). Г. О. Підкурганна. – СПб. : НДІХ СПбДУ, 1998. – 277 с.
4. *Фоменко Н. А.* Педагогіка вищої школи: методологія, стандартизація туристичної освіти : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Н. А. Фоменко. – К. : Видавничий Дім “Слово”, 2005. – 216 с.

Сухорукова Г. В. Виртуальный методический кабинет – центр предоставления методической помощи преподавателям и студентам.

В статье раскрывается значение виртуального методического кабинета для оптимизации самообразования студентов и преподавателей, обеспечения максимально возможных показателей функционирования разных составляющих учебного процесса.

Ключевые слова: виртуальный методический кабинет, методическая помощь, преподаватель, студент, учебный процесс.

Sukhorukova G. V. Virtual methodical cabinet is a center of grant of methodical help teachers and students.

In the article the value of virtual methodical cabinet opens up for optimization of self-education of students and teachers, providing of maximally possible indexes of functioning of different constituents of educational process.

Keywords: virtual methodical cabinet, methodical help, teacher, student, educational process.

**Тадесв П. О.,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка**

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ АСОЦІАЦІЙ
ДЛЯ ОБДАРОВАНИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ШКОЛЯРІВ:
МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ**

У статті проаналізовано організаційно-педагогічну діяльність “Американської асоціації освіти обдарованих дітей” та “Національної асоціації обдарованих дітей” від моменту створення до наших днів. Схарактеризовано діяльність засновників асоціацій та їх роль у подальшій розбудові цих організацій. Особливу увагу акцентовано на сучасному періоді діяльності асоціацій.

Ключові слова: американські асоціації, організаційна та педагогічна діяльність, обдаровані учні.

Після другої світової війни в освіті обдарованих американських школярів відбулися кардинальні зміни. Насамперед підвищений інтерес до освіти цієї категорії учнів був підтверджений законодавчими ініціативами. Ще до запуску Радянським Союзом штучного супутника Землі Конгресом США було прийнято Закони “Біль про права військовослужбовців” (1944) та “Акт про національний науковий фонд” (1950), які сприяли освіті обдарованих і талановитих учнів.

Американська громадськість також розуміла необхідність зміни ставлення до обдарованих школярів. Громадські діячі Джеймс Конант, Говард Гевіс висловлювали стурбованість станом справ в освіті інтелектуальної еліти США.

Паралельно формувалися переконання в тому, що лише спільними зусиллями можна

суттєво змінити ставлення школи, батьків та громадськості до обдарованих школярів. У багатьох штатах почали з'являтися асоціації, які основною метою своєї діяльності вважали підтримку обдарованих школярів. Найбільш впливовими тоді виявилися дві асоціації, які з моменту створення претендували на загальнонаціональний статус.

Інтерес до розвитку освіти обдарованих школярів у США завжди був у полі зору американських та вітчизняних дослідників. Так А. Танненбаум (A. Tannenbaum) у книзі "Обдаровані діти" ("Gifted Children") коротко розглядав занепад досліджень у галузі освіти обдарованих школярів у 40-х роках та відновлення інтересу до цієї галузі у 50-х роках XX століття, лише декількома словами згадавши про діяльність асоціацій для обдарованих школярів [14].

У дисертаційному дослідженні "Освіта обдарованих і талановитих учнів в американських державних школах: ретроспективний огляд" ("Education of the gifted and Talented students in American Public Schools: a retrospective view") С. Еріксон (S. Ericson) вивчав навчальні програми, теоретичні дослідження в освіті обдарованих учнів з часу становлення галузі до 1985 року. У роботі згадано про Американську асоціацію обдарованих дітей та формулюються основні її завдання [4].

У науковій роботі Дж. Робінс "Описова історія освіти обдарованих 1940–1960" (Jennifer Robins) ("An explanatory history of gifted education: 1940–1960") описано період зародження асоціацій для обдарованих американських школярів, однак сучасний період їх діяльності у дисертації не аналізувався [9].

Дисертаційне дослідження Н. Теличко "Організація навчання обдарованих молодших школярів у США" присвячене аналізу організації навчання обдарованих американських школярів у другій половині XX століття. Діяльність американських асоціацій обдарованих дітей не піддавалася спеціальному вивченню у цій роботі [1].

Мета статті. Здійснити аналіз організаційно-педагогічної діяльності двох американських асоціацій освіти обдарованих дітей, які з моменту створення претендували, а у наш час підтверджують свій загальнонаціональний статус.

Американська асоціація обдарованих дітей (ААОД) (American Association for Gifted Children (AAGC)) була створена 6 вересня 1946 року у Нью-Йорку. Засновники цієї організації вирішили привернути увагу вчителів та широкої громадськості до категорії обдарованих дітей, які, на їхній погляд, не одержували тих послуг, які були дуже необхідні для цих дітей.

Прийом у члени асоціації здійснювала її рада, проте вимоги до претендентів були досить ліберальними. До них ставили умови, згідно з яких вони повинні працювати у галузях, близьких до освіти. На першому засіданні ради обговорювали плани на майбутнє, зокрема видання щорічного вісника, написання статей, а також організацію Департаменту освіти обдарованих дітей у складі асоціацій [15, 16].

Перша широкомасштабна нарада Американської асоціації освіти обдарованих дітей була проведена 14 листопада 1947 року [15]. Підбиваючи підсумки п'ятирічної діяльності Американської асоціації обдарованих дітей, Г. Кларк і П. Вільямсон [3, с. 5] вказали на велику кількість проведених заходів, зорієнтованих на:

- розуміння природи і потреб обдарованих дітей;
- більш ефективну підготовку вчителів до роботи з ними;
- розробку стимулюючих навчальних програм для цієї категорії школярів;
- поліпшення взаєморозуміння між працівниками школи та батьками;
- проведення подальших досліджень обдарованості.

Очевидно, що така інтенсивна робота не могла залишитися поза увагою громадськості і, в першу чергу, батьків. Асоціація отримувала листи від батьків та вчителів, у яких вони писали про необхідність публікацій, які б містили, крім всього іншого, практичні поради і рекомендації для роботи з обдарованими дітьми. На думку дописувачів, необхідно у найближчий час створити книгу, яка буде цілком присвячена обдарованій дитині [3]. Реалізувати прохання громадськості вдалося одному із багатьох прихильників асоціації Полу Уїтті (Paul Witty), який очолив редакційний комітет асоціації і шляхом наполегливої

праці впродовж двох років опублікував книгу “Обдарована дитина” (Gifted Children) [18], яка стала найвагомим внеском у дослідженні проблем обдарованості після Л. Термана і Л. Голінгворт.

Дослідження періоду створення асоціацій не буде повним, якщо не висвітлено основні життєві віхи і науково-педагогічний доробок їх засновниць. Про Полін Брукс Вільямсон у науковій літературі є небагато згадок. Вона написала три статті про ААОД, дві з яких були опубліковано у 1948 та 1953 роках у журналі “Розуміння дитини” [15; 16], а одна з’явилася у 1954 році у журналі “Виняткові діти” [17]. Відомо також, що П. Вільямсон пішла на пенсію у 1947 році, через рік після заснування асоціації.

Про іншу засновницю асоціації Р. Странг відомо значно більше, а також про її більш вагомий науковий доробок.

Хоча значна частина Р. Странг роботи була зосереджена на проблемах управління та роботі кадрових служб, вона також досліджувала обдарованих школярів. На момент виходу її на пенсію у 1960 році як почесного професора педагогіки вона написала одну книгу, одну брошуру та 18 розділів та статей з проблем навчання обдарованих дітей [5]. Одним з питань, яке цікавило Р. Странг, було керівництво обдарованими школярами. У 1952 році вона підготувала статтю “Керівництво обдарованими дітьми” (“Guidance of the Gifted”), опубліковану у журналі “Персонал та Управління” (“Personal and Guidance”) [13]. У 1955 році. Р. Странг та А. Олівер (R. Strang, & A. Oliver) проаналізували керівництво програми та методику ідентифікації талановитої молоді [11]. Р. Странг зазначала, що у школах повинні бути працівники, які були б здатні ідентифікувати обдарованих учнів, допомогти їм зрозуміти самих себе, а батькам – зрозуміти своїх обдарованих дітей [11].

У 1954 році під головуванням Р. Странг було проведено симпозиум, результати якого публікували у журналі “Педагогічна освіта”. У статті, опублікованій за результатами симпозиуму, Р. Странг акцентувала увагу на ролі вчителя у навчанні обдарованих дітей і наголошувала на тому, що вчителям необхідно зрозуміти обдаровану дитину, а також те, який тип навчального забезпечення найповніше відповідає потребам цих школярів [10].

Науковець Р. Странг описала психологічний портрет обдарованого учня: “обдаровані діти, як правило, не заучують напам’ять; вони шукають узагальнення, цікавляться абстрактними аспектами шкільних предметів, і в змозі працювати самостійно” [12, с. 216].

Охарактеризуємо ключові віхи діяльності асоціації [2].

1958 рік увійшов у розвиток у розвиток освіти обдарованих завдяки публікації чотирьох провідних завдань підтримки освіти обдарованих з боку батьків, учителів, адміністрації та психологів, що забезпечило виконання практичних стратегій освіти обдарованих. У цьому році було опубліковано журнал “Творчість обдарованих і талановитих дітей” (Creativity of Gifted and Talented Children).

1970 рік відзначався як вирішальний рік в роботі асоціації, пов’язаний із формуванням навчально-методичного забезпечення шкільної освіти обдарованих.

У 1974 році була проведена зустріч Національного артистичного клубу у місті Нью-Йорк з метою вивчення досвіду його роботи з дітьми обдарованими у мистецтві. Серед організаторів цієї зустрічі були: Американська асоціація обдарованих дітей (American Association for Gifted Children), Національний артистичний клуб (National Arts Club) та Департамент освіти Сполучених Штатів (U.S. Office of Education). У 1984 році AAGC (Американська Асоціація Обдарованих Дітей) визначила одним з пріоритетних завдань турботу про здоров’я обдарованих дітей і уповноважила фахівців оздоровчої галузі опікуватися здоров’ям обдарованих дітей та підтримувати розвиток їхніх задатків і талантів [2].

У квітні 1985 року дослідження в цій галузі були опубліковані в широкомасштабній доповіді під назвою “Назустріч освіті обдарованої дитини: роль фахівців, професіоналів, що опікуються здоров’ям обдарованих” (Reaching Out To The Gifted Child: Roles For The Health Care Professions). Ен Імпеллізері (Ann Smpellizzeri) стала президентом асоціації, а директором проекту – Труді Хейден (Trudy Hayden).

У 1991 році стипендіальним фондом Страка (Straka Scholarship Found) виділені стипендії для чотирирічного навчання математично обдарованих студентів під час літньої

програми.

У 1993 році була опублікована робоча газета організації під назвою “Групування за здібностями – міф, реальність та завдання освіти обдарованих” (“Ability Grouping, Myth, Reality, and Implications for the Education of the Gifted”). Другий випуск цієї газети мав назву “Президентські стипендії: портрет таланту і його розвитку” (“The Presidential Scholars: A Portrait of Talent and its Development”).

У 1994 році Асоціація сприяла виділенню 141 стипендії для обдарованих і талановитих учнів старших класів по всій країні.

У 1995 році Асоціація започаткувала стипендіальний фонд Джиммі Картера (Jimmy Carter) за визначний внесок у роботу організації.

1996 рік увійшов в історію роботи асоціації завдяки розробленню проекту співпраці з асоціацією бібліотек. Основною метою цього проекту було залучення бібліотекарів до підтримки освіти обдарованих дітей [2].

В останнє десятиліття результати проектів “Чудова ідея – 1” (“Bright IDEA 1”) та “Чудова ідея – 2” (“Bright IDEA 2”) значно підвищують імідж ААОД [2].

У проекті “Чудова ідея – 1” брали участь понад 900 дітей дошкільного віку та школярів першого і другого класу шкіл штату Північна Кароліна. Метою проекту було впровадження у звичайних класах початкової школи штату програм розвитку та спеціалізації для обдарованих дітей. Результати цього проекту були вражаючі і мали суттєвий вплив на розвиток національної політики в галузі шкільного навчання.

Проект “Bright IDEA 2” став продовженням попереднього і переслідував чотири основних завдання: 1) розширити простір і залучити більше шкіл-учасників та учнів, ніж у попередньому проекті, а також залучити вчителів до роботи з обдарованими молодшими учнями; 2) вивчити, наскільки ефективно започаткувати цей проект для учнів третього класу; 3) забезпечити розвиток мета-когнітивних та когнітивних здібностей цих дітей; 4) створити науково-дослідну, мультимімічну приіндентифікаційну модель для обдарованих учасників [2].

Іншою некомерційною організацією, що взяла на себе роль лідера в організації навчання обдарованих школярів і яка претендувала на державний статус, була Національна асоціація обдарованих дітей (НАОД) (National association for gifted children) (NAGC), заснована у 1954 році. Мета створення асоціації декларувалася трьома основними положеннями: формування асоціації, видавництво журналу, створення фонду для спонсорування досліджень щодо обдарованості та допомога школярам, які погоджуються працювати з обдарованими учнями за окремими програмами.

Засновницею НАОД була Енн Фейб Айзекс (Ann Fade Isaacs), яка у той час була директором Відділу розвитку особистості дошкільнят у Цинциннаті, штат Огайо (Personality Development Preschool in Cincinnati). Пізніше Е. Айзекс згадувала: “вчителі та інші педагоги зауважили, що деяким дітям, які були визнані кращими у шкільні роки, не вдалося зберегти цей рівень продуктивності у подальшому навчанні в школі. Вони вирішили вивчати причини такої негативної ситуації” [6, с. 32].

Е. Айзекс продовжувала роботу над створенням журналу і перший його випуск його під назвою “Обдарована дитина. Інформаційний бюлетень” був опублікований у січні 1957 року. Пізніше видання стало щоквартальним “Gifted Child Quarterly”. Національна асоціація освіти обдарованих дітей планувала видати інформаційний бюлетень впродовж року, а потім за наявності відповідних коштів перевести його у ранг щоквартально журналу. У наступному номері бюлетеня у квітні 1957 року були оприлюднені нова редакційна рада журналу.

Е. Айзекс продовжувала свою організаторську та пропагандистську роботу, в галузі освіти обдарованих, намагаючись поширити свої ідеї на кожен штат США. Так у 1960 році вона проводить дослідження з метою оцінки кількості штатів, які мають необхідні організаційні ресурси та навчально-методичне забезпечення для обдарованих дітей [7]. З цією метою Е. Айзекс надіслала запит у відділ освіти кожного штату та отримала 27 відповідей. На момент написання запитів вона виявила, що 11 штатів мали директорів

програм для обдарованих дітей, які працювали повний або неповний робочий день. Серед них: Каліфорнія, Гавайї, Іллінойс, Мінесота, Нью-Йорк, Теннесі і Вашингтон. Підсумовуючи, Е. Айзекс стверджувала, що у більшості штатів, які не дали відповіді, відсутні відповідні програми для обдарованих, а, отже, і директори цих програм [7].

На сьогодні Національна асоціація обдарованих дітей (NAGC) є організацією, до якої залучені батьки, вчителі, викладачі, інші фахівці та керівники громад. Всі вони виступають за особливі потреби дітей та молоді, які продемонстрували таланти, а також підтримують тих дітей, які мають певні здібності та потенціал до їх розвитку.

Національна асоціація обдарованих дітей (NAGC) підтримує і розвиває політику, стандарти та практику, що заохочує і реагує на різноманітні прояви здібностей, талантів дітей та молоді різних національностей, культур та соціально-економічних груп. Ця асоціація також підтримує різні дослідження та методи щодо підвищення кваліфікації викладачів та вчителів, а також пропагує співпрацю з іншими організаціями та установами щодо підвищення якості освіти обдарованих і талановитих учнів та студентів [8].

Багато Державних асоціацій обдарованих дітей з різних штатів співпрацюють з Національною асоціацією обдарованих дітей (NAGC), які пропонують серію послуг, освітні можливості і публікацію матеріалів для них. Багато з них організують державні конференції і забезпечують виступаючих в місцевих групах, які захищають інтереси школярів в столицях різних штатів.

Національна асоціація обдарованих дітей (НАОД) продовжує публікувати “Щоквартальний журнал обдарованих дітей” (Gifted Child Quarterly (GCQ), який визнається одним з найважливіших наукових журналів в галузі освіти обдарованих. З моменту створення журнал опублікував рукописи, що містять матеріали, в яких подано нову інформацію і творчі здобутки про обдарованість та розвиток таланту, зокрема кількісні та якісні дослідження, що описуються фахівцями в галузі освіти обдарованих, а також матеріали, які стосуються інноваційної політики в галузі цих досліджень. “Щоквартальний журнал обдарованих дітей” виконує також архівну функцію, публікує статті та інші офіційні документи організації [8].

Національна асоціація обдарованих також забезпечує випуск журналу для вчителів та батьків, який називається “Виховання високого потенціалу”. Це щоквартальний журнал, спрямований на допомогу батькам, що прагнуть розвинути обдарованість і таланти своїх дітей і журнал “Навчання високого потенціалу”. Його рекомендовано для освітян, педагогів і він має практичну спрямованість та служить методологічною основою для роботи з дітьми високих інтелектуальних можливостей.

НАОД декларує впевненість у такому: для того, щоб забезпечити освіту талановитих та обдарованих, необхідно провести процес їх виявлення у школах, що є обов'язковою умовою для роботи вчителів, які використовують теоретичну базу, різні стратегії удосконалення навчальних планів та освітні практики необхідні для розвитку і підтримки навчальної діяльності обдарованих студентів. НАОД реалізує свою діяльність через публікації в періодичних виданнях, щорічні конференції, програми професійного розвитку, а також через загальний веб-сайт, який містить практичну інформацію та ресурси для батьків та вчителів [8]. Веб-сайт включає також стандарти, які допомагають освітянам ідентифікувати обдарованих дітей у дошкільному віці, а також правильно вибирати програми для їх навчання і розробляти стандарти для подальшого навчання обдарованих у різних типах шкіл, коледжах та університетах. Важливими засобами роботи НАОД вважаються, як правило, літні програми, що забезпечують зв'язки фахівців освіти обдарованих з різних штатів та надають їм необхідну інформацію з проблем теорії і практики навчання обдарованих школярів.

Висновки. Заснування ААОД, а пізніше НАОД ознаменувало підвищення інтересу громадськості до освіти обдарованих дітей. Засновниці ААОД Р. Странг і П. Вільямсон доклали неймовірних організаторських здібностей для її розвитку. Провівши дослідження діяльності цієї асоціації, необхідно відзначити найважливіші її результати.

По-перше, місія асоціації значно розширилася, як і мета діяльності. Сьогодні головна

місія ААОД полягає у сприянні кращому розумінню потреб і можливостей дітей з високим потенціалом і з надзвичайними здібностями.

Серед найвагоміших здобутків ААОД: розробка низки спільних проєктів з різними установами та організаціями (Національний артистичний клуб, Американська асоціація бібліотек, тощо), виділення різного роду стипендій та нагород для обдарованих школярів по всій країні, керівництво Президентськими шкільними програмами.

ААОД публікує інформацію для батьків, педагогів та громадськості з використанням веб-сайту www.cagc.org.

В останнє десятиріччя асоціація спільно з освітнім проєктом Джейвітса (Javits education Project) досить ефективно реалізувала два проєкти “Чудова ідея 1” (“Bright IDEA 1”) та “Чудова ідея 2” (“Bright IDEA 2”).

Засновниці НАОД Енн Айзекс необхідно було проявити більше винахідливості та рішучості, оскільки вона створювала ще одну асоціацію з подібною назвою. Вона блискуче справилася із завданням, яке сама собі поставила, а також залишила значний доробок наукових публікацій з проблем обдарованості.

Вже той факт, що НАОД видає впродовж півстоліття щоквартальний журнал “Обдарована дитина” може бути оцінено як значний внесок у розвиток теорії і практики навчання обдарованих школярів. Серед важливих здобутків НАОД – проведення конференцій з проблем обдарованості, організація літніх програм для обдарованих школярів, розробка різних стратегій удосконалення навчального плану для обдарованих учнів. Серед найважливіших досягнень НАОД за останні роки є підготовка національних стандартів для вчителів, які працюють з обдарованими дітьми.

Використана література:

1. *Теличко Н. В.* Організація навчання обдарованих молодших школярів у США : дис. ... кандидата пед. наук : 13.00.01 / Теличко Наталя Вікторівна. – Ужгород, 2005. – 210 с.
2. American Assotiations for Gifted Children: [Американська асоціація освіти обдарованих дітей: електронний ресурс] // режим доступу: <http://www.nagc.org>.
3. *Clark H. F.* Foreword / H. F. Clark, PWillianson // *The gifted child* / P. Witty (Ed.) – Boston, MA: D. C. Heath, 1951. – P. v–vi.
4. *Ericson S. C.* Education of the gifted and talented students in American Public Schools: A Retrospective view: A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of doctor of education / Ericson Shirley Chevron. – Washington State University, 1995. – 221 p.
5. Dr. Ruth Strang of Columbia, 75: Retired Teachers College professor is dead // *The New York Times*. – January 5, 1971. – P. 39.
6. *Isaacs A. F.* Find the gifted children / A. F. Isaacs // *The Wonderful World of Ohio*. – 1968, May. – P. 30-33.
7. *Isaacs A. F.* An overview of state programs for the gifted / A. F. Isaacs // *Gifted Child Quarterly*. – 1960. – № 4. – P. 64-65.
8. National Assotiations for Gifted Children: [Національна асоціація обдарованих дітей: [Електронний ресурс.] – Режим доступу : <http://www.nagc.org>.
9. *Robins H. J.* An explandory history of gifted education: 1940-1960: Submitted to the Graduate Faculty of Baylor University in partial fulfillment of the requirements for the degree of doctor of philosophy / Robins H. Jennifer – Baulor University, 2010. – 286 p.
10. *Strang R.* Introduction / R. Strang // *Journal of Teacher Education*. – 1954. – № 5. – P. 210.
11. *Strang R.* Talented youth in the comprehensive secondary school: How can guidance programs help with the identification of talented youth? / R. Strang, A. I. Oliver // *NASSP Bulletin*. – 1955. – № 39(210). – P. 288-291.
12. *Strang R.* The counselor’s contribution to the guidance of the gifted, the Strang, R. The psychology of gifted children / R. Strang // *Journal of Teacher Education*. – 1954. – № 5. – P. 215-217.
13. *Strang R.* Guidance of the gifted / R. Strang // *Personnel and Guidance Journal*. – 1952. – № 31. – P. 26-30.
14. *Tannenbaum A. J.* Gifted children / A. J. Tannenbaum. – New York, NY : Macmillan, 1983.
15. *Williamson P. B.* The American Association for Gifted Children: A progress report / P. B. Williamson // *Understanding the Child*. – 1948. – № 17. – P. 53-55.
16. *Williamson P. B.* The American Association for Gifted Children: Objectives and growth / P. B. Williamson // *Understanding the Child*. – 1953. – № 22. – P. 121-124.
17. *Williamson P. B.* The American Association for Gifted Children: Objectives and growth / P. B. Williamson // *Exceptional Children*. – 1954. – № 20. – P. 285.

18. Witty P. The gifted child / P. Witty. Boston. – MA : D. C. Heath, 1951.

Тадеев П. А. Организационно-педагогическая деятельность ассоциаций для одаренных американских школьников: прошлое и настоящее.

В статье анализируется организационно-педагогическая деятельность “Американской ассоциации одаренных детей” и “Национальной ассоциации одаренных детей” с момента их образования до наших дней. Дается характеристика деятельности основателей ассоциаций, а также определяется их роль в дальнейшем становлении организаций. Особое внимание акцентируется на современном этапе деятельности ассоциаций.

Ключевые слова: американские ассоциации, организационная и педагогическая деятельность, одаренные ученики.

Tadeyev P. O. Activities of Organizational and Pedagogical American Gifted Children: the past and modern period.

The article deals with the analysis of the organizational and pedagogical activities of “American Association for Gifted Children” and “National for Gifted Children” from the moment of their foundation up to our days. The author characterizes the activities of associations’ founders and determines their role in further development of those organizations. Special attention is paid to the modern period of their activities.

Keywords: American associations, organizational and pedagogical activities, gifted students.

Тадеева М. І.
Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука

ДОСВІД РЕФОРМУВАННЯ ШКІЛЬНОЇ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В РАМКАХ РЕКОМЕНДАЦІЙ ОСВІТНІХ ТА МОВНИХ ІНСТИТУТІВ РАДИ ЄВРОПИ

У статті розглянуто проблеми реформування сучасної шкільної іншомовної освіти в Україні: європейський контекст. Проаналізовано сучасний стан розвитку шкільної іншомовної освіти, спрямованої на реалізацію за загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти в рамках модернізації змісту, форм і методів навчання та оцінювальних рівнів мовленнєвої компетенції учнів.

Ключові слова: шкільна іншомовна освіта, зміст, навчальний план, оцінювання, мовні проекти.

Актуальність та постановка проблеми. На початку XXI століття в країнах членах Ради Європи зростає розуміння того, що підвищення рівня екологічної, соціальної та культурної інтеграції вимагає високого рівня лінгвістичної гармонії. На досягнення цієї мети спрямована сучасна політика у сфері навчання іноземних мов, яку можна вирізнити як окремий напрям мовної та освітньої політики, розроблений інституціями Ради Європи та Європейського Союзу. Сприяння вивченню іноземних мов ще з 80-х років XX століття стало окремим напрямом діяльності Єврокомісії що має свою назву Language Learning Policies (Політика в галузі вивчення мови). З початку 90-х років XX століття було започатковано багато програм у сфері освіти. Практично всі вони тією чи іншою мірою торкаються іншомовної освіти. Та, передусім, сюди входить програма Lingua, Leonardo da Vinci та Comenius. Більшість згаданих програм на сучасному етапі об'єднує в собі програма Навчання впродовж життя (“Lifelong learning program”). В період з 2004 по 2006 рр. в рамках шкільного вивчення іноземних мов програми Leonardo da Vinci та Socrates підтримали 2591 шкільний проект.

Впровадження мовної політики Ради Європи на національних рівнях шкільної іншомовної освіти стало імпульсом для здійснення конкретних кроків у напрямі реформування та переорієнтації національних освітніх політик з метою запровадження оголошеного на Барселонському саміті принципу організації навчального процесу “рідна мова плюс дві іноземні”. Вивчення двох іноземних мов стало пріоритетом у новій програмі